

RONDELUL PĂPĂDIEI

ALEXANDRU MACEDONSKI

O păpădie în ogradă
E ca piperul pe friptură,
Și asta poate să o creadă
Oricine gloria concură.

Cu galbenul fără măsură,
Compune zilei serenadă,
O păpădie în ogradă
E ca piperul pe friptură.

Îi este frunza partitură,
Și denumirea retrogradă,
A găinușei cloacă pură
Cu toții pot real să vadă,
O păpădie în ogradă.

RONDELUL ROZELOR CE CÂNTĂ

ALEXANDRU MACEDONSKI

E vremea rozelor ce cântă
În cârciumi, baruri și saloane,
Cu patimi, melodii profane
Când pesimismul iau la trântă.

Amorurile le descântă
Pe orișice meridiane,
E vremea rozelor ce cântă
În cârciumi, baruri și saloane.

Dorința lor nicidecum înfrântă,
Atrage tineri la hârjoane,
Iar fetele contemporane
La-mpreunarea-aceea sfântă.
E vremea rozelor ce cântă

SCAIETELE DIN POTECI

Mihai Beniuc

Sunt lacomul scaiete din poteci.
Ferește-te de el atunci când treci.
Turistule, agață într-o clipă,
Făcând la iritație risipă.
Iar dacă vei dori, ca să reclami,
O faci ecologiștilor infami.
Pârloaga drăgăstos mă întreține,
Răpindu-vă senzația de bine.

Când ghemul cu cârlige înflorește,
Deja mă simt puternic ca un clește,
Și sug din seva grâului pierdut,
În flacăra reformelor de lut,
Blesteme fără margini mă mpresoară,
Tangente la politica agrară.

În toamnă, pe copiii mei vedeți-i,
Cum prind ciorapii fetelor scaieții,
Aceste parazite întrupări,
Se-ascund în ale gliilor cămări,
Conservă vlaga vremii viitoare,
Să pună stăpânire pe ogoare
Și an de an recolta de ciulini,
Te fac după tractoare să suspini.

Iubesc atât de mult culegătorii,
Pe cei ce-s tineri azi și următorii,
Iubesc adânc copilele-ntristate,
Ce trag scaieții prinși solid în spate,
Cu părul încâlcit de-a mele fructe,
Plângând dureri cu lacrimi-apeducte.

Astfel îl uit pe cel care-a cosit.
Tulpina-mi ca un șarpe otrăvit
Și-mi amintesc cum într-o zi de vară,
Doi oameni de cultură violară,
Bătrâna cocârjată și sfătoasă,
Făcând-o a ciulinilor mireasă.

Sunt lacomul scaiete din poteci.
Ferește-te de el atunci când treci.
Turistule, agață într-o clipă,
Făcând la iritație risipă.
Iar dacă vei dori ca să reclami,
O faci ecologiștilor infami.
Pârloaga drăgăstos mă întreține,
Răpindu-vă senzația de bine.

Sunt tânăr, Doamnă
Mircea Dinescu

Sunt tânăr, Doamnă, vinul mă știe pe de rost
și ochiul sclav îmi cară fecioarele prin sânge,
cum aș putea întoarce copilul care-am fost
când carne-mi înflorește și doar uitarea plânge.

Sunt tânăr, Doamnă, lucruri am așezat destul
ca să pricep căderea din somn spre echilibru,
dar bulgări de lumină dac-aș mânca, sătul
nu m-aș încapa în pielea mea de tigru.

Sunt tânăr, Doamnă, tânăr cu spatele frumos
și vreau drept hrană lapte din sfârcuri de cometă,
să-mi crească ceru-n suflet și stelele în os
și să dezmint zăpada pierdut în piruetă.

Sunt tânăr, Doamnă, încă aripile mă țin
chiar de ating pământul pe-aproape cu genunchii,
această putrezire mă-mbată ca un vin
câci simt curgând prin dânsa bunicile și unchii.

Sunt tânăr, Doamnă, tânăr, de-aceea nu te cred,
oricât mi-ai spune, timpul nu-și ascute gheara
deși arcașii ceții spre mine își reped
săgețile vestirii, sunt tânăr. Bună seara!

SONETUL BĂTRÂNULUI NOSTALGIC

Voios mă plimb prin parcuri la amiază
S-aud adolescenții cum înjură,
Și conturile-n pumni și le reglează,
Trezind autohtona lor bravură.

Pe-alei cu măiestrie ei așează,
Aluzii la defuncta-agricultură,
Un munte de semințe, câte-o loază,
Le spulberă șutându-le cu ură.

Când trece serios vreo domnișoară,
În fluier și cuvinte deșănțate,
Eroii la origini o coboară.

Mândria că sunt tineri îi străbate
Și dragostea de țară, milenară,
Creează neștiut fraternitate.

RONDELUL POLITICIANULUI ABIL

Din vorbe dulci, să fermenteze,
A scos rachiu de calitate
Cu care whisky-ul îl bate
Prin șmecherii și antiteze.

Tribuna-l face să viseze
La sinecuri, la vile-n rate.
Din vorbe dulci, să fermenteze,
A scos rachiu de calitate.

Jonglează verbe, exegeze,
Poporul beat îl dă pe spate,
De la morală se abate
Și-apucă funcțiile obeze
Din vorbe dulci, să fermenteze

POMENIRE

În capăt de tunel, Întâiul,
O lumânare, câteodată,
Aprinde sfânt la căpătâiul
Speranței, care-a decedat.

VIZIUNE

Cu optimism din tată-n fiu,
Cinstit, corect și om integru,
Nu-s daltonist, nici fistichiu
Doar viitoru-l văd în negru.

DIN PRIMA FAZĂ

La revoluție un comunist
Cu limba lui de lemn, foarte distins,
În aparență bun și altruist,
Lumina viitorului ne-a stins.

NEVROZĂ FINANCIARĂ

Am salariul ca o ceapă,
Zici că sunt un om nătâng
Când îl iau, ochii mă-nțeapă.
Număr banii rar și plâng.

UNUI SCRITOR

Prolific ca un iepure de curte
A scos zece volume în trei ani,
Într-unul poți citi doar proze scurte,
Iar toate celelalte-s de doi bani.

Criza în România

Deși lovește ca un bici
Și peste ea nu poți să treci,
Constat că sunt persoane-aici
Pe care criza-i lasă...”reci”

Bune și rele

Am adunat din Vest de toate,
Acolo este calitate,
Mereu această-a fost deviza,
Iar azi, am importat și...criza!

DE ACTUALITATE

Dă drumul la cuplete domn’Tănase
Și astăzi, ca și-atunci sunt potrivite,
Căci aprige, bătăile pe oase
Nnicând nu or să fie „abolite”.

IMBATABILII LUI PORUMBOIU GLOSĂ

Plăieșii-fotbaliști moldavi,
Ambițioși ca niște lei,
De glorie sunt grav bolnavi
Când vor să scrie epopei.

Când vor să scrie epopei,
De glorie sunt grav bolnavi
Ambițioși ca niște lei
Plăieșii-fotbaliști moldavi.

Echipele cu nume mari,
Iberici, nemți sau scandinavi
Le bat ca vajnici adversari
Plăieșii-fotbaliști moldavi.

În Europa toți se tem,
Că joacă bine, alelei,
Luând câte-un trofeu suprem
Ambițioși ca niște lei.

Real Madrid, A.C. Milan,
Ca niște mielușei firavi,
Se războiesc cu ei în van,
De glorie sunt grav bolnavi.

Mereu or să deschidă porți,
Căci au la luptă un temei:
Să-nvingă sau să cadă morți,
Când vor să scrie epopei.